

Fulguratii (1)

Lucia Stefanovici

dedicată domnului Mihail Grănescu

Larg cimitir subțire și plăpând
îmi sunt.
Și cei trecuți
și cei în trecere se adună,
vorbesc ca dușii,
tac puțin,
se întorc către retină ca-n oglindă
și seamănă în mine
gesturi, amintiri.
Larg cimitir subțire și plăpând le sunt
tăcutelor iubiri.
Se îneacă în mine luna
și aștept să și respir.